

EDUSKUNNAN VASTAUS 155/2005 vp

Hallituksen esitys laiksi väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta (HE 146/2005 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 25/2005 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sovelтамisala

Tätä lakia sovelletaan ennakkoperintälain (1118/1996) 31 §:ssä tarkoitettuun työnantajarekisteriin merkittyyn työnantajaan.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *työnantajalla* ennakkoperintälain 14 §:ssä tarkoitettua työnantajaa, lukuun ottamatta valtiota ja sen laitosta;

2) *kokoaikaisella työllä* sellaista työtä, jota on kalenterikuukauden aikana tehty vähintään 140 tuntia; tuntimäärään lasketaan mukaan työtunnit, joilta palkkaa on maksettu, sekä tunnit, joilta työnantajalla on lain tai työehtosopimuksen mukaan palkanmaksuvelvollisuus, vaikka työntekijä on ollut poissa työstä;

3) *palkalla* ennakkoperintälain 13 §:ssä ja rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua, työnantajan kalenterikuukauden aikana maksamaa palkkaa, lukuun ottamatta lomarahaa ja lomakorvausta; palkalla ei kuitenkaan tarkoiteta muun kuin Suomessa tai toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvan verovelvollisen saamaa palkkaa.

3 §

Matalapalkkatuki

Työnantaja on palkanmaksukuukaudelta oikeutettu matalapalkkatukeen, jos:

1) työntekijälle kalenterikuukauden aikana maksettu palkka on yli 900 euroa ja alle 2 000 euroa;

2) palkka on maksettu sellaisen kalenterikuukauden aikana tehdyn työn perusteella, jonka aikana työntekijä on ollut kokoaikaisessa työssä,

tai palkka on maksettu 3 momentissa tarkoitettulle osa-aikaeläkkeellä olevalle työntekijälle; ja

3) työntekijä on viimeistään palkanmaksukuukauden aikana täyttänyt 54 vuotta.

Tuen määrä on 44 prosenttia kalenterikuukauden aikana maksetun palkan 900 euroa ylittäväs-
tä osasta. Tuen enimmäismäärä on kuitenkin 220 euroa. Palkan ylittäessä 1 600 euroa tuen määrä pienenee 55 prosentilla palkan 1 600 euroa ylittävältä osalta.

Tuen määrää laskettaessa lakisääteisen ansioeläkejärjestelmän mukaisella osa-aikaeläkkeellä olevan työntekijän palkaksi katsotaan 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettu palkka lisättynä määrällä, joka saadaan kertomalla kahdella työntekijän samalta kuukaudelta saama osa-aikaeläke (*laskennallinen palkka*). Laskennallisen palkan perusteella 2 momentin mukaisesti lasketusta tuesta työnantaja saa osuuden, joka vastaa työnantajan työntekijälle maksaman palkan suhteellista osuutta laskennallisesta palkasta.

Luonnollisen henkilön saama matalapalkkatuki on verovapaata tuloa, ellei tuki liity verovelvollisen elinkeinotoimintaan, maatalouteen tai metsätalouteen.

4 §

Menettely tuen myöntämisessä

Tuki myönnetään siten, että työnantaja saa oma-aloitteisesti jättää tukea vastaavan määrän toimittamistaan ja ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitettulla valvontailmoituksella ilmoittamistaan ennakonpidätyksistä suorittamatta verohallinnolle. Jos tuen määrä on suurempi kuin työnantajan samalta kalenterikuukaudelta pidättämien ennakoiden määrä, työnantaja voi vähentää yli menevän osan samalta kalenterivuodelta myöhemmin suoritettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Siltä osin kuin työnantaja ei ole vähentänyt tukea kalenterivuoden ennakonpidätyksistä, verohallinto maksaa saamatta jääneen tuen työnantajalle. Verohallinto ei maksa tukea, jos maksettava määrä kalenterivuonna on alle 100 euroa. Maksettavalle määrälle ei makseta korkoa.

Siltä osin kuin kyse on rajoitetusti verovelvolliselle maksettavan palkan perusteella saatavasta tuesta, tuki myönnetään työnantajan perimistä lähdeveroista vastaavalla tavalla kuin 1 ja 2 momentissa säädetään.

5 §

Muiden tukien vaikutus

Työnantaja ei ole oikeutettu matalapalkkatukeen, jos työnantaja on saman työntekijän perusteella samalta ajalta saanut julkisesta työvoimapa-
palvelusta annetun lain (1295/2002) mukaista palkkatukea.

6 §

Ennakonpidätyksen hyväksi lukeminen

Ennakonpidätykset luetaan tuen estämättä täysimääräisesti työntekijän verotuksessa tämän hyväksi siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) säädetään.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Työnantajan on ilmoitettava verohallinnolle ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitettulla valvontailmoituksella 4 §:n perusteella suorittamatta jättämänsä määrä ja verotusmenettelystä annetun lain 15 §:n nojalla annettavalla vuosi-ilmoituksella työntekijäkohtaisesti 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettun palkan ja tuen määrä jokaiselta tukeen oikeuttavalta palkanmaksukuukaudelta sekä työntekijän tekemien työntuntien määrät niiltä kalenterikuukausilta, joiden aikana tehdystä työstä tukeen oikeuttava palkka on maksettu.

Edellä 3 §:n 3 momentissa tarkoitettulla osa-aikaeläkkeellä olevan työntekijän osalta on vuosi-ilmoituksella 1 momentista poiketen ilmoitettava 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettun palkan, laskennallisen palkan ja tuen määrä jokaiselta tukeen oikeuttavalta palkanmaksukuukaudelta.

Työnantajan 4 §:n perusteella suorittamatta jättämä määrä on määrättävä työnantajan suori-

tettavaksi, jos työnantaja tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta laiminlyö 1 tai 2 momentin mukaisen vuosi-ilmoituksen antamisen tai antaa sen olennaisesti virheellisenä, eikä työnantaja ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehoitusta ilmoituksen antamiseen tai sen täydentämiseen.

8 §

Palkka- ja työaikakirjanpito

Työnantajan on järjestettävä palkka- ja työaikakirjanpito siten, että niistä voidaan työntekijäkohtaisesti todeta tukeen oikeuttavan palkan määrä sekä työntekijän tekemien työtuntien määrät niiltä kalenterikuukausilta, joiden aikana tehdystä työstä tukeen oikeuttava palkka on maksettu.

Edellä 3 §:n 3 momentissa tarkoitettulla osa-aikaeläkkeellä olevan työntekijän osalta työnantajan kirjanpidossa on 1 momentista poiketen oltava tiedot työntekijän oikeudesta osa-aikaeläkkeeseen sekä osa-aikaeläkkeen ja tukeen oikeuttavan 2 §:n 3 kohdassa tarkoitetun palkan määrästä.

9 §

Tuen väärinkäyttö

Jos palkka on tuen saamiseksi jaettu usealle kuukaudelle tai usealle samassa intressipiirissä olevalle työnantajalle taikka on ryhdytty muuhun vastaavaan toimenpiteeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että työnantaja saisi hyväkseen matalapalkkatuen, tuen määrää arvioitaessa on meneteltävä niin kuin toimenpiteeseen ei olisi ryhdytty.

10 §

Tukeen liittyvät tilitykset

Työnantajan 4 §:n 1 momentin nojalla suoritamatta jättämää ennakonpidätystä vastaava määrä lisätään oikaisuna verontilityslain (532/1998) nojalla veronsaajille tilitettävään

kertymään valvontailmoituksen antamista seuraavan kuukauden kuukausilityksen yhteydessä. Tilitettävään kertymään lisättyyn määrään sovelletaan, mitä ennakonpidätyksistä muualla laissa säädetään.

Työnantajan 4 §:n 3 momentin nojalla suoritamatta jättämää lähdeveroa vastaava määrä lisätään oikaisuna lähdeveron kertymään. Tuloutettavaan kertymään lisättyyn määrään sovelletaan, mitä lähdeverosta muualla laissa säädetään.

Valtion talousarvioon otetaan arviomääräraha työnantajan 4 §:n 1 ja 3 momentin nojalla oma-aloitteisesti saaman tuen rahoittamista sekä 4 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun saamatta jääneen tuen maksamista varten.

Takaisin peritty tuki tuloutetaan valtiolle.

11 §

Eräiden lakien soveltaminen

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, noudatetaan tukeen liittyviin laiminlyönteihin, muutoksenhakuun ja muuhun menettelyyn soveltuvien osin, mitä ennakonpidätyksistä ennakkoeperintälaissa ja sen nojalla säädetään tai määrätään.

Siltä osin kuin kyse on rajoitetusti verovelvolliselle maksettavan palkan perusteella saatavasta tuesta, noudatetaan tukeen liittyviin laiminlyönteihin, muutoksenhakuun ja muuhun menettelyyn soveltuvien osin, mitä lähdeverosta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa ja sen nojalla säädetään tai määrätään.

Vuosi-ilmoituksen laiminlyöntiin sovelletaan, mitä laiminlyöntimaksusta säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä matalapalkkatukea koskevista työnantajan ilmoituksista.

13 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2006, ja se on voimassa 31 päivään joulu-
kuuta 2010.

Mitä 5 §:ssä säädetään palkkatuen vaikutuk-
sesta, sovelletaan myös työllistämistukeen ja

yhdistelmätukeen, jota työnantaja on saanut
tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden
julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain ja
työttömyysturvalain (1290/2002) säännösten
nojalla.

Tätä lakia sovelletaan vuosina 2006—2010
maksettaviin palkkoihin.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2005
